GÖTEBORGS TINGSRÄTT

UNDERRÄTTELSE

2019-09-13

Aktbilaga 263

Mål B 3046-18	Avdelning 3

Anges vid kontakt med domstolen

Mottagare, se nedan

AM-126364-17, AM-18238-18, K1218643-17 och K1297303-17

Göteborgs åklagarkammare ./. William Bergström, Johan Decker mfl
angående **våldsamt upplopp, hets mot folkgrupp m m**

Bifogade handlingar översänds för kännedom.

Sarah Lind
Telefon 031-7011003(gruppnr)

Bifogade handlingar: aktbilaga 260-262 (mål B 3046-18)

Mottagare
Christian Berntö
Per Borgblad
Sargon De Basso
Rickard Fagerberg
Niklas Hellberg
Lennart Lefverström
Patrik Lindh
Jörgen Malmunger
Carl-Oskar Morgården
Reine Nelson
Tommy Nilsson
Carl Ridderstråle
Jörgen Rosén
Per Sandell
Svante Thorsell
Maria Westlund

Besöksadress Ullevigatan 15
Postadress 404 83 Göteborg
Telefon 031-701 10 03
Fax 031-701 13 03
Öppettider måndag–fredag 08:00–16:30
Webbplats www.goteborgstingsratt.domstol.se
E-post avdelning3tgg@dom.se

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Åklagarområde Väst
Göteborgs åklagarkammare
Kammaråklagare Jonas Martinsson

2019-09-12

Handling 346
Ärende AM-126364-17
Handläggare 410-B-BA

GÖTEBORGS TINGSRÄTT
Avdelning 3

INKOM: 2019-09-13
MÅLNR: B 3046-18
AKTBIL: 260

Förhör med Ahn-Za Hagström, Säkerhetspolisen, Box 12312, 102 28 Stockholm, åberopas per telefon till styrkande av

- att NMR som organisation förespråkar våld som politisk metod
- att NMR är en öppet nationalsocialistisk organisation och
- att organisationen vilar på idéer om att raser ska hållas åtskilda.

Hagström kan höras 30/9, 1/10 eller 7/10.

Telefonnummer, se bilaga.

PM Nordiska Motståndsrörelsen, se bilaga.

Postadress
Box 129
401 22 GÖTEBORG

Gatuadress
Ernst Fontells Plats

Telefon
010-562 70 00

Telefax
031-701 73 16

E-post
registrator.ak-goteborg@aklagare.se

Webbadress
www.aklagare.se

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Åklagarområde Väst
Göteborgs åklagarkammare
Kammaråklagare Jonas Martinsson

2019-09-12

GÖTEBORGS TINGSRÄTT
Avdelning 3
INKOM: 2019-09-13
MÅLNR: B 3046-18
AKTBIL: 261

Telefonnummer till Ahn-Za Hagström, Säkerhetspolisen

- 0105687144

Postadress
Box 129
401 22 GÖTEBORG

Gatuadress
Ernst Fontells Plats

Telefon
010-562 70 00

Telefax
031-701 73 16

E-post
registrator.ak-goteborg@aklagare.se

Webbadress
www.aklagare.se

IMA
Ahn-Za Hagström
Analytiker

Datum
2019-06-24

Mottagare
Åklagarmyndigheten Göteborg
Att: Johanna Larsen

Diarienummer
2017-17260-456

Er referens

GÖTEBORGS TINGSRÄTT
Avdelning 3

INKOM: 2019-09-13
MÅLNR: B 3046-18
AKTBIL: 262

Nordiska Motståndsrörelsen – till åklagare i Göteborg

Nordiska motståndsrörelsen (NMR) bildades som Svenska motståndsrörelsen (SMR) 1997 och är en uttalad nationalsocialistisk organisation med militär framtoning och Adolf Hitler som förebild. Idag är NMR nära nog är den enda vit makt-organisationen som fortsätter hävda att människan kan delas in i olika raser då de flesta andra bytt ut rasbegreppet mot kultur eller etnicitet.

Syftet med denna PM är att illustrera hur NMR agerar i enlighet med den tanketradition som de är en del av, oavsett om det gäller opinionsbildande aktiviteter eller brottslighet – eller det som vid första anblick kan te sig som en reaktion på en (hastigt) uppkommen situation.

Ideologi och målsättning

För organisationen NMR är föreställningen om att människor kan delas in i olika ”raser” tongivande, liksom att vissa av dessa s.k. ”raser” är underlägsna andra och att det därför är moraliskt, humant och ansvarsfullt att hålla dem åtskilda så att de ”högre stående raserna” inte ”degenereras”. Målsättningen är ett etniskt homogent Sverige eftersom grundtanken är att etniciteten – eller ”ras” i NMR:s fall – genomsyrar allt en människa gör och att det därför enbart är etniska svenskar som kan fatta beslut som är bra för Sverige.

Ett centralt begrepp i NMR:s föreställningsvärld är Zog (Zionist Occupational Government, vilket syftar på uppfattningen om att det finns en judisk världskonspiration). Det judiska begreppet ska här ses vidare än den judiska trosuppfattningen och praktiserande judar då det syftar på samhället och etablissemanget som sådant, dvs. så väl det politiska och ekonomiska som det kulturella – och kan på så vis jämföras med begreppet ”antifascism” inom den autonoma miljön.

NMR ser sig som en motståndsrörelse, en grupp ”sanningssägare” som står upp för ”folket” mot de samhällsföreträdare de anser bär skulden för det som anses vara fel i samhället. Det märks inte minst i retoriken där politiker och andra samhällsföreträdare omnämns i termer av ”förrädare” och ”förbrytare”. Poängteras bör att ”folket” inte ska förstås som en nationsbunden gemenskap utan snarare som ”raslig gemenskap”, dvs. människor som delar samma ”folkstam”.

På ett övergripande plan präglas den svenska vit makt-miljön generellt – och NMR i synnerhet – av tre olika strävanden eller inriktningar: Förutom det s.k. ”raskriget” gäller det främlingsfientligheten och det politiska projektet, där det sistnämnda handlar om det faktiska maktövertagandet och skapandet av ett nordiskt rike som det yttersta målet.[1] I detta ligger också ett behov av att växa som organisation och bli en politisk kraft som ”etablissemanget” måste förhålla sig till. Det sistnämnda innebär bland annat att en del av NMR:s verksamhet går ut på att utmana, pröva och provocera så väl lagstiftningens gränser som samhällets normer. Inte sällan görs detta med anspelningar på det våldskapital som organisationen förknippats med de senaste åren och – när det inte går vägen – ett martyrskap som kan användas i syfte att rekrytera sympatisörer. I praktiken märks detta också vid enskilda aktioner och evenemang där aktörerna t.ex. ställer villkor och regler för hur nära kringstående personer får komma, anamma ett slags eget ”ackrediteringssystem” etc.

Organisationsstruktur

Genom åren har NMR genomgått flera organisatoriska förändringar vad gäller struktur och medlemskap, varav den största sannolikt var den partipolitiska satsningen och namnbytet 2015 som bl.a. innebar att NMR ställde upp till val i tre kommuner och landsting samt i riksdagsvalet under 2018.

Den partipolitiska satsningen har sannolikt inneburit en balansgång för organisationen från starten påtalat vikten av den revolutionära kampen och det politiska systemet som illegitimt. Samtliga av organisationens anhängare har troligtvis inte heller varit odelat positiva till den partipolitiska satsningen. Trots det har ledningen lyckats hålla ihop organisationen, bl.a. genom att fortsätta tala om revolution och väpnad kamp samt framhärda sin position som ”motståndsrörelse”. Det finns således anledning för NMR:s ledning att även fortsättningsvis förespråka revolution, vilket främst ska tolkas som en ”revolutionär kamp” som måste föras varje dag med de medel som står till buds – även om det finns anhängare som menar att ett väpnat

[1] Vad gäller de övriga två kan det s.k. ”raskriget” ses som en strävan efter renhet där ”rasblandning är degenererande” och ska motverkas. Främlingsfientligheten innebär att personer med utländsk bakgrund uppfattas som ett hot mot den svenska kulturen, där invandrare och det svenska flyktingmottagandet ses som det yttersta exemplet på att Sverige är ”ockuperat av främmande makt”.

maktövertagande är det enda sättet på vilket den nuvarande samhällsordningen kan förändras.

Att NMR lyckas förmå anhängarna att uppträda enligt önskemål, oavsett geografisk hemvist, beror bl.a. på organisationsstrukturen. NMR är en hierarkiskt uppbyggd organisation med flera nivåer av ledarskap, lokalavdelningar (s.k. nästen) och grupper. Varje näste delas in i en medlemsavdelning med aktiva och passiva partimedlemmar och en kampavdelning med aktivister och de mest hängivna partimedlemmarna. Trots den strikta hierarkin – har de olika nivåerna ett visst mått av självbestämmande som innebär en möjlighet att anpassa metod efter situation och tillfälle. Genom att appellera till pliktkänsla och altruism, inte sällan i termer av indirekta uppmaningar, påtalar NMR det högre syftet, att det är upp till den enskilde individen att säkra framtiden för kommande generationen och "rasens överlevnad" och vikten av "självmotiverade aktiviteter".
Det innebär t.ex. att medlemmar och aktivister förväntas sätta organisationens behov i första rummet och på olika sätt delta i organisationens verksamhet. Förutom vid möten och sociala sammankomster förmedlas den högsta ledningens inriktning också via Internet, sociala medier (Twitter, Facebook) och podcast. Den hierarkiska strukturen och den aktivitetsbaserade verksamheten synliggörs också vid olika evenemang och aktiviteter där personer tilldelas särskilda uppgifter eller funktioner så som fanbärare, sköldbärare eller ingår i de skyddsstyrkor som ofta omgärdar manifestationer och demonstrationer. Organisationen tillämpar också ett slags poängsystem/belöningssystem för olika typer av aktiviteter. Det innebär i sin tur också att aktiviteterna, de brottsliga så väl som de opinionsbildande, på olika sätt dokumenteras av den eller dem som genomfört dem.

Inställningen är strategisk, inte minst utifrån medvetenhet om lagstiftning och repressalier, och märks bl.a. förhållande till rättsvårdande myndigheter. Precis som extremistmiljöerna i övrigt tar NMR lärdom av hur Polismyndigheten, Säkerhetspolisen och Åklagarmyndigheten arbetar och tolkar lagstiftningen genom att begära ut förundersökningsprotokoll och fällande domar. På så sätt är organisationen väl medveten om var lagstiftningens gränser går och kan anpassa sin verksamhet därefter, bl.a. genom att instruera anhängarna i hur de kan och bör bete sig vid polisingripanden och i förhörssituationer, vilket innebär att anhängare beter sig tämligen likformigt oavsett vilken geografisk hemvist eller organisatorisk funktion de har. I förhörssituationer används exempelvis "inga kommentarer" regelmässigt.

Poängteras bör att ovanstående även gäller den parlamentariska grenen, även om det förvisso antagligen blivit lättare för anhängare att argumentera för att de vill arbete med parlamentariska metoder och ta avstånd från våldsanvändningen. NMR framhäver dock att den parlamentariska

verksamheten är en del av NMR och inte en separat eller parallell verksamhet. Partiet ingår i organisationen och de s.k. aktivisterna är också medlemmar i partiet. Således går det att se detta som två sidor av samma mynt utan vattentäta skott emellan.

Verksamhethet och måltavlor

Den parlamentariska satsningen hindrar emellertid inte NMR från att fortsätta förespråka en radikal kamp och att propagera för att anhängarna ”måste göra vad kampen än må kräva”. Den kamp som avses gäller i första hand hotet mot Sverige i form av ”massinvandring” och ”mångkultur”, men också mot det politiska etablissemanget som NMR anser är skyldiga till – och borde utkrävas ansvar för – det anhängarna anser vara fel i samhället.

Utifrån den ideologi och världssyn som den svenska vit makt-miljön i stort och NMR i synnerhet förfäktar finns därmed ett antal logiska måltavlor. Synen på den representativa demokratin som – ur ett nationalsocialistiskt perspektiv – roten till allt ont medför et tantal fiender som inte (enbart) sak betraktasvar för sig utan som en del av det system som ska skada/omkullkastas. Föreställningen om att människor kan delas in i olika raser, tron på rasseparatism och nationalsocialism kan på många sätt också liknas vi en religiös övertygelse i så måtto att den utgör ett högre syfte värt att kämpa för där NMR skolar, upplyser och inspirerar till aktivism.

Vidare är den tidigare nämnda krigsretoriken mer än en diskurs då den präglar den faktiska verksamheten, inte bara i form av organisationsstruktur med hierarki och rollfördelning, utan också den praktiska verksamheten och brottsuppläggen i form av självförsvars- och kampsportsträningar under stridsliknande former, gatupatrulleringar (till försvar av svenska kvinnor) vanan att bära både kniv och skyddsutrustning och ständigt vara beredd att ”försvara sig” vid olika typer av angrepp, verkliga eller upplevda.

Eftersom Sverige anses vara ockuperat av främmande makt, dels i form av invandring/flyktingmottagande och de politiker som fattat beslut om detta, dels genom överstatliga och internationella samarbeten som innebär att det nationella självbestämmande begränsats/är minimalt, motiverar det aktörerna att göra vad än kampen må kräva med de medel som står till buds. Det finns ett utpräglat ”vi mot dem”-synsätt och en solidaritet mellan aktörerna som bl.a. innebär att de reser och stöttar varandra vid olika aktiviteter, både nationellt och internationellt. Alla aktiviteter är inte brottsliga, men i kampen anses våld vara nödvändigt. Det går inte heller att bortse från att grova våldsbrott begås, också vid opinionsbildande aktiviteter, och att NMR har förmåga att begå brott som skulle kunna falla under rådande terrorlagstiftningen.

NMR:s verksamhet riktar sig till i huvudsak två målgrupper: de som ska motarbetas (måltavlorna) och de som ska värvas. Vad gäller de förstnämnda handlar det som tidigare nämnts om representanter för Zog samt de som anses agera för att ”förgöra folket” genom rasblandning, homosexualitet, feminism, miljöexploatering etc. I det system av olika konspirationsteorier som aktörerna konstruerar ingår också de som upprätthåller den rådande samhällsordningen och de som tar ställning mot eller aktivt motverkar NMR:s möjlighet att verka, synas och höras på samma villkor som andra, t.ex. myndighetsföreträdare, journalister och forskare. Därmed är också polisväsendet en utpekad motståndare, också eftersom rättsväsendet inte anses vara objektivt och hanterar NMR annorlunda än andra, oavsett om det handlar om tillstånd för manifestationer eller då vit makt-anhängare utsätts för brott.

Vad gäller de som ska värvas kan de argumenteras för att terrorism och extremism också är en slags kommunikationsmetod och att vapen, våldsanvändning och våldsromantik både påverkar och lockar anhängare. I så måtto är de visuella en viktig aspekt, oavsett om det handlar om den uniforma klädseln (vita skjortor, svarta byxor, huvtröjor av ett visst märke etc.) eller att i handling visa att de inte ”böjer sig för ordningsmakten”, t.ex. genom att inte acceptera tillståndsgivna samlingsplatser eller färdvägar vid demonstrationer, ställa villkor och sätta upp regler för vilka som får komma nära. Det sistnämnda gäller t.ex. medieföreträdare där ett slags ackrediteringsförfarande uppges användas. Visuellt viktigt är också att betona självförsvar och framställa den egna organisationen som offer, även om de själva tagit initiativet till våldsanvändningen.

Att NMR på olika sätt uppmärksammar politiker (på såväl riksdags- som lokal nivå) och andra offentliga personer som förknippas med det som NMR anser är en pågående ockupationen och invasion och som därmed anses ha förrått Sverige är förhållandevis vanligt förekommande och på NMR:s hemsida skrivs med viss regelbundenhet olika artiklar som även de går ut på att folket ska resa sig och revoltera mot de ansvariga politikerna. Genom att anspela på historiska händelser eller internationella skeenden vill NMR tydliggöra – och indirekt hota eller skrämma de utpekade till tystnad – vad de tänker sig ska hända med dem som anses vara ”folkfiender” när de själva kommit till makten. Några exempel på retorik och attribut är slagord så som ”nordisk revolution utan pardon”, hängsnaror och plakat med bilder på politiker som hängs från lyktstolpar.

Metoder

Beredskapen att använda våld är så gott som ständigt närvarande bland NMR:s anhängare. För att försvara sig – ofta med mer våld än vad som ryms inom nödvärnsrätten – bär NMR-anhängarna ofta kniv eller andra stickvapen. Flera anhängare har tidigare dömts och misstänkts för grova och ideologiskt motiverade våldsbrott, även vapenbrott. Organisationen

bedöms också ha förmåga att begå brott som skulle kunna falla under rådande terrorlagstiftning. Genom åren har flera personer i ledande ställningar inom organisationen talat om nödvändigheten att beväpna sig och anhängarna har tillgång till såväl legala som illegala vapen. Eftersom NMR:s verksamhet också – åtminstone delvis – baseras på ett visst skrämselkapital har den våldsamma framtoningen och anhängarnas vapeninnehav – både legala och illegala – en viss betydelse. Det gäller så väl förmågan att påverka beslutsfattare och samhällsföreträdare, men också vad gäller NMR:s ”varumärke” och förmåga att attrahera nya anhängare till organisationen (radikalisering).

Det ska också poängteras att det inte finns några vattentäta skott mellan den partipolitiska satsningen/de opinionsbildande aktiviteterna (manifestationer, torgmöten och flygbladsutdelningar) och de brottsliga, bl.a. eftersom brott också begås vid de sistnämnda där de vid första anblick kan tyckas ske spontant som en reaktion på en uppkommen situation (t.ex. utfall mot meningsmotståndare längs en anvisad väg för demonstration eller angrepp mot polis som ingriper eller hänvisar deltagarna en viss färdväg). Erfarenhetsmässigt föregås aktioner av detta slag sällan av någon detaljerad planering, dvs. ingen talar om vem ska göra vadd på plats, men detta är inte det samma som att förberedelser inte görs. För det första är deltagarna medvetna om i vilket syfte en aktion genomförs, vad som föregått den och vad som förväntas, inte minst utifrån den grundläggande ideologin, den politiska målsättningen och den samsyn som finns kring vilka metoder som kan och bör vidtas. För det andra indikerar den skyddsutrustning som bärs och de attiraljer som medförs en förberedelse för våldsanvändning. Nämnas kan exempelvis sköldar som kan användas som påtryckningsmedel och flaggpinnar/fanstänger av sådan grovlek att de kan användas som tillhyggen. Vanligt förekommande är också att aktörerna på givna signaler formerar sig redo för strid (angrepp/försvar), oavsett om (den imaginära) angriparen är meningsmotståndare eller Polisen.

Avslutande diskussion

NMR:s olika aktiviteter, både de opinionsbildande och de brottsliga, bör ses i ett större sammanhang då de genomförs i enlighet med den världsbild, strategi och målsättning de har där ett syfte är att bli en faktor som samhället måste förhålla sig till.

De olika aktiviteterna följer också ett visst mönster, även om de inte alltid föregås av en detaljerad planering avseende vem som gör vad och när. Beredskapen att använda våld är så gott som ständigt närvarande bland NMR:s anhängare.

Den revolutionära kampen och våldsanvändningen kan inte särskiljas från den partipolitiska satsningen och det bedöms inte heller vara möjligt att

vara en del av NMR eller delta i någon av organisationens aktiviteter utan att veta vad som väntar och förväntas.

Ahn-Za Hagström
Analytiker